

Objavljeno: sub, 23. nov, 2013.

[Kultura](#) / [Muzika](#) / [Preporučujemo](#)

Crnogorski simfonijski orkestar u CNP: Raskošno čitanje njemačkih majstora

Piše Sonja Marinković

Nesvakidašnji je bio koncept koncerta Crnogorskih simfoničara, 20. novembra u CNP-u, predvođenih maestrom Grigorijem Kraskom izvedene su dvije znamenite simfonije njemačkih kompozitora s početka 19. vijeka, Franca Šuberta i Ludviga van Betovena, jer nije bilo uobičajenog nastupa soliste.

Programski izazov

Foto: Dalibor Ševaljević

Publika koja je prihvatila ovaj programski izazov na koncertu je darovana izuzetnim umjetničkim doživljajem, zahvaljujući značajkom, istančanom i nadahnutom nastupu te večeri posebno inspirisanih i angažovanih simfoničara i njihovog dirigenta. Zadatak nije bio jednostavan. Svaka interpretacija dobro znanih i popularnih djela nosi rizik komparacija sa kanonskim, savršenim snimcima čuvenih orkestara i dirigenata, realizovanih sa vrhunskim tehničkim performansama. Kao i uvijek, pokazalo se da ni najsavršeniji snimak ne može da se mjeri sa fluidom koji se između izvođača i publike formira u živom susretu i da za taj doživljaj nema istinske zamjene. To jeste ključni razlog što vrhunska djela klasične literature uvijek iznova privlače pažnju i izvođača i publike. Novo tumačenje Šuberta i Betovena ove večeri obilježeno je potpunom međusobnom posvećenošću i razumijevanjem dirigenta i muzičara orkestra u dorađenoj, brižljivo osmišljenoj interpretaciji. Bilo je to temperamentno, raskošno slovensko čitanje njemačkih majstora, bogato nijansama, snažnim kontrastima i bespoštednim tempom.

Nedovršena simfonija

Foto: Dalibor Ševaljević

Šubertova *Nedovršena simfonija u H-molu* (1822), izvedena u prvom dijelu programa, uobičajeno se označava kao osma, ali je sada publici predstavljena kao sedma u skladu sa novim popisom Šubertovih djela. Svoj prvi nedvosmisleno romantični simfonijski opus dvadeset petogodišnji kompozitor ostvaruje poslije niza djela stvaranih pod snažnim uticajem Hajdna i Mocarta. I ovo djelo je, poput ostalih Šubertovih simfonija, imalo sudbinu neizvedenog za života autora, ali od kad je pronađeno 1865, uprkos tome što nije završeno, omiljeno je i rado slušano, zahvaljujući neodoljivoj privlačnosti tema, lirskih i pjevnih, bliskih Šubertovoj solo pjesmi, ali i značajkom simfonijskom radu koji sasvim betovenski vodi dramatskim vrhuncima.

Upravo su ta dramatična sučeljavanja kontrastnih ploha bila u fokusu pažnje izvođača. U lirskim trenucima intenzivirana je ekspresivnost svakog tona, intonativna preciznost i sklad boja, naročito u grupi drvenih duvačkih instrumenata. Kulminativni valovi su vođeni snažno i čvrsto, dosežući željenu grandioznost zvuka (Šubert je u ovom djelu prvi put u svom opusu koristio i trombone da bi postigao novu simfonijsku zvučnost).

Foto: Dalibor Ševaljević

Odlučujući se za nešto sporiji tempo prvog stava simfonije, Krasko je u djelu podvukao slobodu daha i toka fraza na tipično romantičarski način ali je, naglašavajući lirski ton Šubertove simfonije, na dobar način otvorio perspektivu snažnog kontrasta sa drugim izabranim djelom, himničnom apoteozom stihije pokreta – Betovenovom Sedmom simfonijom *u A-duru* (1812) – ostvarujući tako logičnu dramaturgiju cjelokupne večeri.

Ogroman žar

Betovenova partitura je takođe iščitavana iz romantičarske perspektive, sa naglašenim kontrastima, povišenom ekspresivnošću i ekstremnim tempom. Simfoničari su je svirali sa ogromnim žarom, naročito u završnim stavovima simfonije, koji su se istinski pretvorili u apoteozu igre i tipičan betovenski simbol slobode duha. Orkestar je time suvereno demonstrirao punu spremnost za suočavanje sa brojnim programskim izazovima koji su najavljeni za predstojeće koncerte.

Link : <http://www.pobjeda.me/2013/11/23/crnogorski-simfonijski-orkestar-u-cnp-raskosno-citanje-njemackih-majstora/#.UpU5JMQ3vrF>